

Nová Ves

Kraj: Liberecký

Správní obvod: Liberec

Nadmořská výška: 353 m n. m.

Počet obyvatel: 934

Adresa URL: www.nova-ves.eu

Okres: Liberec

GPS souřadnice: 50.831506N, 15.001064E

První pís. zmínka: 1454 (570 let)

PSČ: 463 31

Historie obce Nová Ves

První písemné zmínky o obci jsou kolem roku 1454, kdy je zmiňován NYWENSdorf. To bylo za vlády Bibersteinů, kteří vlastnili Frýdlantské panství. V té době byl v obci postaven zámek - panský statek, který byl sídlem bibersteinského leníka Heinricha von Kyaw. Roku 1498 koupil zámek Heinz von Schwanitz a Schwanitzové byly vlastníky až do r. 1595, kdy zámek koupila Kateřina z Redernů. Po bitvě na Bílé Hoře v r. 1620 připadl majetek za zásluhy Albrechtu z Valdštejna. Po Albrechtu z Valdštejna, který zámek prodal Jakubu Heisternovi se vystřídal několik majitelů až v roce 1712 Johann Joachim Pacht zámek prodal Václavu Gallasovi a Nová Ves byla připojena k libereckému panství. Stavba zámku byla původně dřevěná, v r. 1665 byla přestavěna na kamennou. V osmdesátých letech minulého století nejdříve vyhořel zámek a později i hospodářská část objektu. Za Kateřiny z Redernů byl roku 1616-1617 postaven kostel Nanebevzetí P. Marie. V roce 1616 byla u kostela zřízena farní škola, kde se vyučovalo až do roku 1876, kdy byla postavena škola dnešní.

Ve středověku se čile rozvíjelo zemědělství a zejména v 19. století postupně i průmysl. Již v prvních zmínkách o obci v roce 1454 byla na Jeřici pila na dřevo, která byla zničena během povodně roku 1595. Roku 1548 byl založen ovčín, roku 1612 byl postaven pivovar a pivo se zde vařilo až do roku 1948. V Nové Vsi byly tři mlýny - Novoveský, Na Růžku, a na Mlýnici. Hlavním průmyslem byl průmysl textilní. V letech 1854-1857 byla vybudována okresní silnice z Chrastavy do Mníšku. V roce 1889 byla otevřena pošta a od září 1902 byl v provozu telegraf. Poštovní zásilky se vozily 3x denně na nádraží do Chrastavy. Kolem roku 1905 se plánovalo propojení železniční tratě z Chrastavy údolím Jeřice do Mníšku.

Pravděpodobně 1. světová válka tento záměr zmařila.

Největšího rozkvětu dosáhla obec na přelomu 19. a 20. století a v první polovině 20. století. Nejen co do počtu obyvatel, průmyslu, ale i vybavení a spolkové činnosti. Ve vesnici bylo například 16 různých spolků - mužský pěvecký sbor, spolek válečných veteránů, dobrovolní hasiči, čtenářský spolek, cyklistický klub, kuřácký spolek, ovocnářský spolek atd.. V roce 1900 měla obec 211 domů a 1809 obyvatel. Ještě po druhé světové válce působilo v obci 12 hospod, 2 pekaři, 3 řezníci, a 4 obchody se smíšeným zbožím. Dále zde byla kolářská dílna, truhlář, 2 kovárny, zámečnictví, liščí kožešinová farma, 2 mlýny, provozovna na výrobu mýdla, brusírna skla, pletárna punčoch a mnoho dalších drobných živností.

Po roce 1945 po odsunu sudetských Němců došlo k výraznému poklesu počtu obyvatel, pohraničí bylo postupně, mnohdy necitlivě dosídlováno, přišla kolektivizace zemědělství, rušení živností a podnikání. Přesto v padesátých letech noví dosídlenci žili bohatým společenským životem. V obci byl pěvecký taneční sbor s vlastními kroji, ochotnický divadelní soubor, hasiči, myslivci, chovatelé, včelaři

atd.
V roce 1980 došlo ke zrušení národního výboru a ke sloučení obce s tzv. střediskovou obcí Chrastavou.
V roce 1992 se obec osamostatnila a od té doby působí v obci samostatný obecní úřad.

